

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/62/EF

af 20. juni 2008

om visse undtagelser med henblik på godkendelse af landracer og sorter af landbrugsarter, der er naturligt tilpasset de lokale og regionale forhold og truet af genetisk erosion, og om handel med frø og læggekartofler af sådanne landracer og sorter

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter ⁽⁶⁾, særlig artikel 27, stk. 1, litra b), og

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, særlig artikel 22a, stk. 1, litra b),

(1) Spørgsmålene om biodiversitet og bevarelse af plantege-netiske ressourcer har fået større og større betydning i de seneste år, hvilket også fremgår af diverse tiltag på inter-nationalt plan og på fællesskabsplan. Det drejer sig f.eks. om Rådets afgørelse 93/626/EØF af 25. oktober 1993 om indgåelse af konventionen om den biologiske mang-foldighed ⁽⁷⁾, Rådets afgørelse 2004/869/EF af 24. februar 2004 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af den internationale traktat om plantege-netiske ressourcer på fødevare- og landbrugsområdet ⁽⁸⁾, Rådets forordning (EF) nr. 870/2004 af 24. april 2004 om et fællesskabsprogram for bevarelse, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer i landbruget og om ophæ-velse af forordning (EF) nr. 1467/94 ⁽⁹⁾ og Rådets forord-ning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁰⁾. Der bør fastsættes særlige betingelser i henhold til fællesskabslovgivningen om handel med frø af landbrugsplanter, dvs. direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF, for at tage hensyn til disse spørgsmål.

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn ⁽²⁾, særlig artikel 22a, stk. 1, litra b),under henvisning til Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 6, artikel 20, stk. 2, og artikel 21,under henvisning til Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø ⁽⁴⁾, særlig artikel 30, stk. 1, litra b),

(2) For at sikre in situ-bevarelse og bæredygtig anvendelse af plantege-netiske ressourcer bør landracer og sorter, der er naturligt tilpasset lokale og regionale forhold og truet af genetisk erosion (i det følgende benævnt »bevarelses-sorter») dyrkes og forhandles, selv hvor de ikke opfylder de generelle krav vedrørende godkendelse af sorter og handel med frø og læggekartofler. For at det mål kan nås, er det nødvendigt at fastsætte undtagelser med hensyn til godkendelse af bevarelsessorter med henblik på optagelse på de nationale sortlister over landbrugs-plantearter og med henblik på produktion af og handel med frø og læggekartofler af de pågældende sorter.

under henvisning til Rådets direktiv 2002/56/EF af 13. juni 2002 om handel med læggekartofler ⁽⁵⁾, særlig artikel 10, stk. 1, og artikel 27, stk. 1, litra b),

⁽¹⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/72/EF (EUT L 329 af 14.12.2007, s. 37).

⁽²⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/66. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/55/EF (EUT L 159 af 13.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 12. Senest ændret ved direktiv 2004/117/EF (EUT L 14 af 18.1.2005, s. 18).

⁽⁵⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 60. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2005/908/EF (EUT L 329 af 16.12.2005, s. 37).

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74. Senest ændret ved direktiv 2004/117/EF.

⁽⁷⁾ EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 378 af 23.12.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 18.

⁽¹⁰⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 146/2008 (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 1).

- (3) Undtagelserne bør vedrøre de materielle krav vedrørende godkendelse af en sort og de procedurekrav, der er fastsat i Kommissionens direktiv 2003/90/EF af 6. oktober 2003 om gennemførelsesbestemmelser til artikel 7 i Rådets direktiv 2002/53/EF for så vidt angår kendetegn, som afprøvningen mindst skal omfatte, og mindstekrav til afprøvning af sorter af landbrugsplantearter ⁽¹⁾.
- (4) Medlemsstaterne bør navnlig have bemyndigelse til at vedtage deres egne bestemmelser om selvstændighed, stabilitet og ensartethed. Sådanne bestemmelser bør, for så vidt angår selvstændighed og stabilitet, som minimum baseres på de egenskaber, der er anført i det tekniske oplysningsskema, som skal udfyldes af ansøgeren i forbindelse med ansøgning om sortsgodkendelse som omhandlet i bilag I og II til direktiv 2003/90/EF. Når ensartethed fastslås på grundlag af afvigende typer, bør bestemmelserne baseres på fastlagte standarder.
- (5) Der bør fastsættes procedurekrav, ifølge hvilke en sort kan godkendes uden officiel afprøvning. Endvidere er det med hensyn til betegnelsen nødvendigt at fastsætte visse undtagelser fra kravene i direktiv 2002/53/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 930/2000 af 4. maj 2000 om gennemførelsesbestemmelser med hensyn til egnetheden af sortsbetegnelser for landbrugsplantearter og grøntsagsarter ⁽²⁾.
- (6) Hvad angår produktion af og handel med frø og læggekartofler af bevaringssorter bør der fastsættes hjemmel til en undtagelse vedrørende officiel certificering.
- (7) For at sikre, at handel med frø og læggekartofler af bevaringssorter finder sted med henblik på bevarelse af plantegenetiske ressourcer, bør der fastsættes restriktioner, navnlig med hensyn til oprindelsesregion. For at bidrage til in situ-bevarelse og bæredygtig anvendelse af sådanne sorter bør medlemsstaterne have mulighed for at godkende supplerende regioner, hvor der kan forhandles frø i mængder, der er større end, hvad der er nødvendigt for at sikre den pågældende sorts bevarelse i oprindelsesregionen, forudsat at sådanne supplerende regioner er sammenlignelige med hensyn til naturlige eller delvis naturlige levesteder. For at sikre, at tilknytningen til oprindelsesregionen bevares, bør dette ikke finde anvendelse, når en medlemsstat har godkendt supplerende produktionsregioner.
- (8) Der bør for handel med hver bevaringssort fastsættes maksimumsmængder og en samlet mængde for alle bevaringssorter tilsammen. For at sikre, at disse mængdegrænser overholdes, bør medlemsstaterne kræve, at frøavlterne indberetter, hvor store mængder bevaringssorter de agter at producere, og de bør fordele mængderne blandt frøavlterne.
- (9) Frøs og læggekartoflers sporbarhed bør sikres ved hjælp af passende krav til lukning og mærkning.
- (10) For at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv anvendes korrekt, bør frøafgrøder overvåges, frøene bør analyseres, og der bør gennemføres officiel efterkontrol. Mængden af frø af bevaringssorter, der er bragt i handelen, bør indberettes af leverandørerne til medlemsstaterne og af medlemsstaterne til Kommissionen.
- (11) Efter tre år bør Kommissionen vurdere, om foranstaltningerne i dette direktiv, navnlig bestemmelserne om mængderestriktioner, er effektive.
- (12) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

1. For de landbrugsarter, der er omfattet af direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF, fastsættes i nærværende direktiv visse undtagelser, for så vidt angår in situ-bevarelse og bæredygtig udnyttelse af plantegenetiske ressourcer gennem dyrkning og handel:

- a) vedrørende godkendelse med henblik på optagelse på de nationale sortslister over landbrugsplantearter, jf. direktiv 2002/53/EF, af landracer og sorter, der er naturligt tilpasset de lokale og regionale forhold og truet af genetisk erosion

⁽¹⁾ EUT L 254 af 8.10.2003, s. 7. Ændret ved direktiv 2007/48/EF (EUT L 195 af 27.7.2007, s. 29).

⁽²⁾ EFT L 108 af 5.5.2000, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 920/2007 (EUT L 201 af 2.8.2007, s. 3).

b) vedrørende handel med frø og læggekartofler af sådanne landracer og sorter.

2. Medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv, finder direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF anvendelse.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »in situ-bevarelse«: bevarelse af genetisk materiale i dets naturlige omgivelser og, når det drejer sig om kulturplantearter, i det dyrkningsmiljø, hvor de har udviklet deres distinkte egenskaber
- b) »genetisk erosion«: tab over tid af genetisk diversitet mellem og i populationer eller sorter af samme art eller reduktion af en arts genetiske basis som følge af menneskelige indgreb eller miljøændringer
- c) »landrace«: gruppe af populationer eller kloner af en plantearter, der er naturligt tilpasset miljøforholdene i deres region
- d) »frø«: frø, sædekorn og læggekartofler, medmindre læggekartofler udtrykkeligt ikke er omfattet.

KAPITEL II

GODKENDELSE AF BEVARELSESSORTER

Artikel 3

Bevarelsestype

Medlemsstaterne kan i nationale sortslister over landbrugsplantearter godkende de landracer og sorter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), forudsat at kravene i artikel 4 og 5 overholdes. Sådanne landracer eller sorter betegnes i den fælles sortliste over landbrugsplantearter som en »bevarelsestype«.

Artikel 4

Materielle krav

1. For at blive godkendt som en bevarelsestype skal en landrace eller sort som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), være

interessant med henblik på bevarelse af plantegenetiske ressourcer.

2. Uanset artikel 1, stk. 2, i direktiv 2003/90/EF kan medlemsstaterne vedtage egne forskrifter om bevarelsestypers selvstændighed, stabilitet og ensartethed.

I så fald sikrer medlemsstaterne, at der for selvstændighed og stabilitet som minimum gælder de egenskaber, der er omhandlet i:

- a) de tekniske oplysningsskemaer, der er knyttet til EF-Sortsmyndighedens vejledende principper, jf. bilag I til direktiv 2003/90/EF, vedrørende de pågældende arter, eller
- b) de tekniske oplysningsskemaer vedrørende de vejledende principper fra Den Internationale Union for Beskyttelse af Plantenyheder (UPOV), jf. bilag II til direktiv 2003/90/EF, vedrørende de pågældende arter.

Hvad angår vurdering af ensartethed finder direktiv 2003/90/EF anvendelse.

Hvis ensartethedsniveauet imidlertid fastslås på grundlag af afvigende typer, anvendes en populationsstandard på 10 % og en godkendelsessandsynlighed på mindst 90 %.

Artikel 5

Procedurekrav

Uanset artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 2002/53/EF kræves der ikke en officiel afprøvning, hvis følgende oplysninger udgør et tilstrækkeligt grundlag for en beslutning om at godkende bevarelsestyperne:

- a) beskrivelsen af bevarelsestypen og dens betegnelse
- b) resultaterne af uofficielle analyser
- c) viden erhvervet gennem praktiske erfaringer med dyrkning, opformering og anvendelse som meddelt af ansøgeren til den berørte medlemsstat
- d) andre oplysninger, navnlig fra myndighederne med ansvar for de plantegenetiske ressourcer eller fra organisationer, som medlemsstaterne har anerkendt til denne opgave.

Artikel 6

Udelukkelse fra godkendelse

En bevaringssort godkendes ikke med henblik på optagelse på de nationale sortslister, hvis:

- a) den i forvejen er opført på den fælles sortliste over landbrugsplantearter som en anden slags sort end en bevaringssort, eller hvis den er slettet af den fælles liste inden for de seneste to år eller inden for to år efter udløbet af den periode, der er indrømmet i henhold til artikel 15, stk. 2, i direktiv 2002/53/EF, eller
- b) den er beskyttet af en EF-sortsbeskyttelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 ⁽¹⁾ eller af en national sortsbeskyttelse, eller der er en ansøgning om en sådan sortsbeskyttelse under behandling.

Artikel 7

Sortsbetegnelse

1. Hvad angår betegnelser for bevaringssorter, der var kendt før den 25. maj 2000, kan medlemsstaterne dispensere fra forordning (EF) nr. 930/2000, medmindre sådanne dispensationer ville være i strid med en tredjeparts ældre rettigheder, som er beskyttede i henhold til artikel 2 i nævnte forordning.
2. Uanset artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/53/EF kan medlemsstaterne godkende mere end én betegnelse for en sort, hvis de pågældende betegnelser er historisk kendte.

Artikel 8

Oprindelsesregion

1. Når en medlemsstat godkender en bevaringssort, foretager den en identifikation af den eller de regioner, hvor sorten historisk er blevet dyrket, og hvor den er naturligt tilpasset (i det følgende benævnt »oprindelsesregion«). Medlemsstaten tager hensyn til oplysninger fra myndigheder med ansvar for de plan-tegenetiske ressourcer eller fra organisationer, som medlemsstaterne har anerkendt til denne opgave.

Hvis oprindelsesregionen ligger i mere end én medlemsstat, foretages identifikationen af alle berørte medlemsstater ved fælles overenskomst.

2. Den medlemsstat eller de medlemsstater, der foretager identifikation af oprindelsesregionen, underretter Kommissionen om den identificerede region.

⁽¹⁾ EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.

Artikel 9

Vedligeholdelsesavl

Medlemsstaterne sikrer, at bevaringssorten skal bevares ved vedligeholdelsesavl i oprindelsesregionen.

KAPITEL III

PRODUKTION AF OG HANDEL MED FRØ

Artikel 10

Certificering

1. Uanset certificeringskravene i artikel 3, stk. 1, i direktiv 66/401/EØF, artikel 3, stk. 1, i 66/402/EØF, artikel 3, stk. 1, i 2002/54/EF, artikel 3, stk. 1, i 2002/56/EF og artikel 3, stk. 1, i 2002/57/EF kan medlemsstaterne foreskrive, at frø af en bevaringssort kan bringes i handelen, hvis det er i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

2. Frøet skal stamme fra frø, der er avlet efter strenge retningslinjer for vedligeholdelsesavl af sorten.

3. Frøet, bortset fra frø af *Oryza sativa*, skal opfylde kravene til certificering af certificeret frø i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF, undtagen kravene vedrørende mindste sortsrenhed og kravene vedrørende officiel afprøvning eller afprøvning under officielt tilsyn.

Frø af *Oryza sativa* skal opfylde kravene til certificering af »certificeret sædekorn af anden generation« i direktiv 66/402/EØF, undtagen kravene vedrørende mindste sortsrenhed og kravene vedrørende officiel afprøvning eller afprøvning under officielt tilsyn.

Frøet skal være tilstrækkelig sortsrent.

4. Hvad angår læggekartofler kan medlemsstaterne foreskrive, at artikel 10 i direktiv 2002/56/EF vedrørende størrelse ikke finder anvendelse.

Artikel 11

Frøproduktionsregion

1. Medlemsstaterne sikrer, at frø af en bevaringssort kun må producere i oprindelsesregionen.

Hvis certificeringsbetingelserne i artikel 10, stk. 3, ikke kan opfyldes i den pågældende region som følge af et specifikt dyrkningsmæssigt problem, kan medlemsstaterne godkende supplerende regioner til frøproduktion, idet der tages hensyn til oplysninger fra myndigheder med ansvar for de plantegenetiske ressourcer eller fra organisationer, som medlemsstaterne har anerkendt til denne opgave. Frø produceret i sådanne supplerende regioner kan dog udelukkende anvendes i oprindelsesregionen.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de supplerende regioner, de agter at godkende til frøproduktion i henhold til stk. 1.

Kommissionen og de øvrige medlemsstater kan senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af sådanne underretninger anmode om, at sagen indbringes for Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug. I overensstemmelse med artikel 22a, stk. 1, litra b), i direktiv 66/401/EØF, artikel 22a, stk. 1, litra b), i direktiv 66/402/EØF, artikel 4, stk. 6, artikel 20, stk. 2, og artikel 21 i direktiv 2002/53/EF, artikel 30, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/54/EF, artikel 10, stk. 1, og artikel 27, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/56/EF eller artikel 27, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/57/EF træffes der om nødvendigt beslutning om fastsættelse af restriktioner eller betingelser for udpegning af sådanne regioner.

Hvis hverken Kommissionen eller andre medlemsstater fremsætter en anmodning i henhold til andet afsnit, kan den pågældende medlemsstat godkende de supplerende regioner, underretningen omfatter, til frøproduktion.

Artikel 12

Frøanalyser

1. Medlemsstaterne sikrer, at der gennemføres analyser med henblik på at efterprøve, om frø af bevaringssorter opfylder certificeringskravene i artikel 10, stk. 3.

Sådanne analyser gennemføres i overensstemmelse med gældende internationale metoder eller, hvis sådanne metoder ikke findes, ifølge relevante metoder.

2. Med henblik på analyserne omhandlet i stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at prøverne udtages af ensartede partier. De sikrer, at de bestemmelser om partiets vægt og prøvens vægt, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, i direktiv 66/401/EØF, artikel 7, stk. 2, i direktiv 66/402/EØF, artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/54/EF og artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/57/EF, anvendes.

Artikel 13

Betingelser vedrørende handel

1. Medlemsstaterne sikrer, at frø af en bevaringssort kun bringes i handelen under overholdelse af følgende betingelser:

a) Det er produceret i sin oprindelsesregion eller i en region som omhandlet i artikel 11.

b) Handelen foregår i sortens oprindelsesregion.

2. Uanset stk. 1, litra b), kan en medlemsstat godkende supplerende regioner på sit område til handel med frø af en bevaringssort, forudsat at de pågældende regioner er sammenlignelige med oprindelsesregionen med hensyn til sortens naturlige eller delvis naturlige levesteder.

Hvis medlemsstater godkender sådanne supplerende regioner, sikrer de, at en mængde frø, der er nødvendig for produktion af mindst den i artikel 14 omhandlede mængde frø, forbeholdes bevarelse af sorten i oprindelsesregionen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om godkendelsen af sådanne supplerende regioner.

3. Hvis en medlemsstat godkender supplerende regioner til frøproduktion i henhold til artikel 11, må den ikke anvende den undtagelse, der er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 14

Mængderestriktioner

De enkelte medlemsstater sikrer for hver bevaringssort, at den mængde frø, der bringes i handelen, ikke overstiger 0,5 % af den mængde frø af samme art, der anvendes i den pågældende medlemsstat i én vækstsæson, eller den mængde, der skal til for at tilså 100 ha, hvis sidstnævnte mængde er større. For arterne *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* og *Helianthus annuus* må andelen højst udgøre 0,3 %, eller den mængde, der skal til for at tilså 100 ha, hvis sidstnævnte mængde er større.

Den samlede mængde frø af bevaringssorter, der bringes i handelen i hver medlemsstat, kan dog højst udgøre 10 % af den mængde frø af den pågældende art, der anvendes årligt i den pågældende medlemsstat. Hvis dette medfører en mængde, der er mindre end den, der skal til for at tilså 100 ha, kan maksimumsmængden af frø af den pågældende art, der anvendes årligt i den pågældende medlemsstat, øges til den mængde, der skal til for at tilså 100 ha.

*Artikel 15***Anvendelse af mængderestriktioner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at frøproducenterne inden begyndelsen af hver produktionssæson underretter dem om størrelsen og beliggenheden af frøproduktionsarealet.
2. Hvis det ud fra underretningerne omhandlet i stk. 1 er sandsynligt, at de mængdegrænser, der er fastsat i artikel 14, overskrides, tildeler medlemsstaterne de enkelte berørte frøproducenter den mængdekvote, vedkommende kan bringe i handelen i den pågældende produktionssæson.

*Artikel 16***Overvågning af frøafgrøder**

Medlemsstaterne sikrer ved officiel overvågning, at frøafgrøderne af en bevarelsessort er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, idet de især lægger vægt på sorten, frøproduktionsstedernes beliggenhed og mængder.

*Artikel 17***Lukning af pakninger og beholdere**

1. Medlemsstaterne sikrer, at frø af bevarelsessorter kun må bringes i handelen i lukkede pakninger eller beholdere forsynet med en lukkeanordning.
2. Frøpakninger og -beholdere lukkes af leverandøren således, at de ikke kan åbnes, uden at lukkeanordningen ødelægges, eller uden at det kan ses på leverandøretiketten eller på pakningen eller beholderen.
3. For at sikre, at pakningen/beholderen er lukket i henhold til stk. 2, skal der på lukkeanordningen mindst være anbragt ovennævnte etiket eller en forsegling.

*Artikel 18***Mærkning**

Medlemsstaterne sikrer, at pakninger eller beholdere med frø af bevarelsessorter er forsynet med en leverandøretiket eller med en påtrykt eller stemplet angivelse med følgende oplysninger:

- a) ordene »EF-regler og normer«
- b) navn og adresse på den person, der er ansvarlig for påsætningen af etiketterne, eller dennes identifikationsmærke
- c) år for lukning, udtrykt således: »lukket ...« (år), eller, undtagen for læggekartofler, år for seneste prøveudtagning med henblik på den seneste spireevneanalyse udtrykt således: »prøve udtaget ...« (år)
- d) art

- e) bevarelsessortens betegnelse
- f) ordet »bevarelsessort«
- g) oprindelsesregion
- h) angivelse af frøproduktionsregionen, hvis den er forskellig fra oprindelsesregionen
- i) partiets referencenummer som angivet af den person, der er ansvarlig for påsætningen af etiketterne
- j) angivet netto- eller bruttovægt eller, undtagen for læggekartofler, angivet antal frø
- k) i tilfælde af vægtangivelse og af anvendelse af granulerede pesticider, pilleringsmidler eller andre faste tilsætningsstoffer, angivelse, undtagen for læggekartofler, af arten af den kemiske behandling eller tilsætningsstoffet samt det omtrentlige forhold mellem vægten af frø og den samlede vægt.

*Artikel 19***Officiel efterkontrol**

Medlemsstaterne sikrer, at frø underkastes officiel efterkontrol i form af stikprøveinspektioner til efterprøvning af deres sortsægtighed og sortsrenhed.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 20***Rapportering**

Medlemsstaterne sikrer, at leverandører, der driver virksomhed på deres område, for hver produktionssæson indberetter, hvilken mængde frø af hver bevarelsessort der er bragt i handelen.

Efter anmodning indberetter medlemsstaterne til Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilken mængde frø af hver bevarelsessort der er bragt i handelen på deres område.

*Artikel 21***Underretning om anerkendte organisationer vedrørende plantegenetiske ressourcer**

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de anerkendte organisationer omhandlet i artikel 5, litra d), artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 1.

*Artikel 22***Evaluerings**

Senest den 31. december 2011 evaluerer Kommissionen gennemførelsen af artikel 4, artikel 13, stk. 2, artikel 14 og artikel 15.

*Artikel 23***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2009. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 24***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 25***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2008.

På Kommissionens vegne

Androulla VASSILIOU

Medlem af Kommissionen